

Slovo rektora

Vážení spolučestující,

tento úvodník bude poněkud odlišný od těch, které jsem psával dříve, což, ostatně, naznačuje i výše uvedené oslovení. Možná se vám bude zdát trochu nekonkrétní, málo věcný a možná i příliš osobní. Vězte ale, že právě to je mým záměrem. Nebudu zastírat, že mě k této podobě úvodníku vedly smutné události z konce minulého roku. Tématem tohoto

vydání Silveria je CESTA. Na mé cestě je mnoho spolučestujících a velkou skupinu tvoříte právě Vy.

Přiznám se Vám, jak často mám pocit, že žijeme čím dál rychleji. Zdá se mi, že žijeme více pro osobní výsledky, úspěchy, které si ale následně nemáme ani čas užít a procítit. Řada z nás také žije počtem „lajků“, počtem tak zvaných přátel na Facebooku, „komenty“ či tweety. Žijeme počtem a velikostí dosažených cílů, ale možná jsme ani nevnímali cesty, jak jsme jich dosahovali. Přijde mi, že čím dál více žijeme ve zkratkách a v běhu.

Již dávno jsem pochopil, že „rektorování“ (CESTA rektora) není o co nejčastějším „pózování“ v taláru s rektorským řetězem, ani o objemu získaných milionů pro univerzitu nebo počtu podepsaných smluv. Nehraje v něm roli velikost kladívka při poklepání na základní kámen nové stavby, ani délka stříhané pásky při jejím otevírání. Pro mě osobně je to zcela něco jiného – potřeba moci se sám sobě podívat do očí a upřímně si říci: „Dal jsi tomu maximum, cos mohl.“ Je mi jasné, že „univerzitně“ se toto moje úsilí, moje práce, vyjeví až po řadě let („až historie ukáže...“).

Stejně tak jsem přesvědčený, že smyslem studia na vysoké škole (CESTOU vysokoškolačka) nemá být titul, diplom nebo jeho scan na Facebooku. Není to ani počet erasmových pobytů a dokonce ani průměr známek u zkoušek. Mě samotného studium na vysoké škole velmi proměnilo. Nastavilo a posílilo moji odpovědnost vůči sobě samému i ostatním, změnilo moje osobní hodnoty, rozšířilo obzory a přineslo určitý nadhled. Jsem vděčný, že také upevnilo

moji racionalitu, ale přitom vypěstovalo tolik potřebou intuici. Našel jsem odvahu řešit problémy, ale také si osvojil schopnost ustoupit silnějším argumentům.

A co CESTA akademického pracovníka? Ta není vůbec jednoduchá. Nabízí řadu svobod i volností, spolu s nimi však velkou dávku odpovědnosti a práce. Dnes, možná více než kdy jindy, se tato cesta občas ukazuje jako nepříliš pochopitelná, nepříliš smysluplná. Nárůst administrativy, systémy tak zvané „kvality“, počty požadovaných článků, citací, h-indexy, impakt faktory, kvartily, decily... to všechno jsou věci, které nás cestující na této cestě vedou k zamyšlení, zda jsme nasedli do skutečně správného vlaku. Je to pro nás nesmírně náročné, a proto vím, že možná požadují příliš, když vyzývám, abychom navzdory všemu, co nás odvádí od samotného dobrého vzdělávání, měli stále na paměti odvěké poslání univerzity, kterým je kultivace duše a osobnosti studenta a spolu s tím i kultivace duše a osobnosti nás samotných.

Jako člověk mající rád matematiku nacházím paralelu k výše popsaným CESTÁM v tom, že výsledek v matematické úloze, a to i dvakrát podtržený, není to nejdůležitější, není cílem. Konkrétní postup, to, jak jsme k výsledku došli, je tím podstatným. Smyslem cesty pro mě není její cíl, ale cesta samotná. Uvědomuji si, že jsem na své cestě udělal chyby, že jsem se na některých křižovatkách rozhodl nesprávně, ale právě s tímto vědomím jsem připraven se na dalších křižovatkách rozhodovat lépe.

Milé studentky, milí studenti, vážené kolegyně, vážení kolegové, přátelé, přeji vám, aby Vaše cesty byly pro Vás tím nejlepším cílem, aby Vaše rozhodování na Vašich křižovatkách byla správná, aby dosahování jednotlivých cílů bylo pro Vás osvěžením a naplněním další energií na další cestu, aby Váš rozhled na cestě byl co nejširší, abyste na cestách přijímali pomoc stejně tak, jako ji „kolemdoucím“ poskytovali, a abyste, i když některé překážky na cestě nezdo-láte podle svých představ, dlouho nesetrvávali na jednom místě, nýbrž poučení, o to zkušenější a silnější, šli co nejdříve opět dál. Šťastnou a radostnou cestu Vám všem přeje

Váš rektor Martin Balej.

Dále:

Ústecká germanistika dobývá jihoamerický kontinent	11
Tajný život banánu	13
Povídka: Vzduch je české moře	22
Studium ve španělském Jaén díky programu ERASMUS+	25

Silverius 1/2018

Časopis, který pro vás připravujeme
na Univerzitě J. E. Purkyně
v Ústí nad Labem.

Bezkontaktní

adresa:

Pasteurova 3544/1
400 96 Ústí nad Labem
Jsme registrováni na Ministerstvu
kultury ČR pod číslem E.22417.

Redakce

Zdeněk Radvanovský
hlava Silveria

Kristián Šujan
redaktor

Jana Kasaničová
jazykový korektor, editor

Josef Růžička
grafik, editor a ten, který na to
v závěru vždycky ještě hodí očko

Michal Červenka
editor

Kontakt

e-mail: redakce@ujep.cz
telefon: +420 475 286 274
web: www.ujep.cz

Titulní fotografie

Může být krátká, dlouhá, široká nebo
úzká, ale také strastiplná, trnitá,
veselá, smutná i tragikomická. Záleží
na tom, kudy se po ní vydáme a kdo
nám dělá průvodce. Jsme rádi, že jste
si dnešní CESTU našli na stránky naše-
ho časopisu, kterým, jak už napovídá
i titulní fotografie, se bude klikatit
právě téma CESTY ve všech svých
významech. Takže vyrážíme!

Obsah

**„Nejdůležitější pravidlo
je poslouchat svoje
tělo a dělat všechno na
maximum,“ říká běžkyně
Eva Vrabcová Nývtová.**

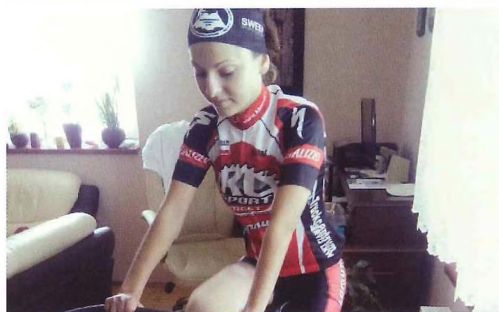
4

Rozhovor s úspěšnou běžkyní Evou Vrabcovou Nývtovou, která studuje na pedagogické fakultě obor Sport a zdraví.

10

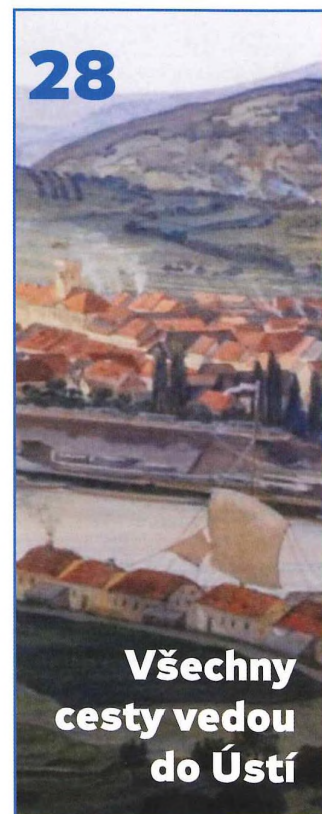
Ústecká univerzita zahájila novou marketingovou kampaň.

26

Rozhovor s Terezou Bártovou, která zvítězila nad meningokokem.

28

**Všechny
cesty vedou
do Ústí**